

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 — —
 Negyedévre . . . 2 — 50 —
 Egy hóra . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden külföldi és szerkesztőségbe (Főtit. 1828. sz.) bérmentre küldendő.

Előfizetési helyben:
 Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főtit. 1828. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:

Nagy hasábon heti sorért 5 kr. Nagyból teljesítmény a többzetű hirdetések alkalmán különösen áron vételek fel. Helyi díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.

Nyitási költségek minden heti sora 50 krajczár.

Hirdetések felvételnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. Főtit. 1828. sz. alatt.)

Kéziratok nem adának vissza.

A magyar írók.

Hála Istennek, már oda ért a mi nemzetünk is, hogy megérti azokat az istentől kiválasztott embereket, kik sokszor anyagi küzdelmekkel, lelki fájdalommal, sokszor névtelenül, ismeretlenül küzdenek a magyar kultúra, magyar nemzeti irodalom fejlesztésén és lelkek ideálizmusától, szívök legszentebb érzelmeitől vezéreltetve hirdetik az örök szépet és igazat versben és prózában. Ez édes érzést kelt minden szívben, melyet a realizmus fagyasztó szele még meg nem dermedtett, mely még égni tud az eszményekért és lelke szárnyait meg nem tépte a mindennapi élet kenyér-harcza. Főllekesül az ember, szent öröm láza kapja meg egész isteni valóját, mikor látja, hogy a magyar nemzet már kezdi megérteni költőit, íróit és azoknak törekvéseiben a nemzeti géniusz büszke, nemcsak szárnyalását látja. Az a nemzet, mely szellemi tökéjének gyarapítót tiszteli, azoknak kenyeret ad, inséges állapotokban fölsegéli, betegségeikben dajkálja s ha meghalnak megkönyezi, eltemeti őket és sirjukra virágot ültet, sírfájokat megkoszorúzza — az a nemzet örökké él; azt el nem sodorja a népek küzdelmeiben zúgó vihar, nem borul rá az örök feledés szemfedője. A magyar nemzet a keleti faj tulajdonságával és lelkesedésével ápolja a multak regéit, meséit, legendáit, dalait; az új korszak küzdelmeiben, a haladás fenlobogó zászlaja alatt büszkén küzd és alkot új irányokat, új eszméket a szellemi életben úgy, mint a gyakorlat terén. Ez a tulajdona magyarra meg azt, hogy írói, költői és tudósai iránt mindig nagy szeretettel és tisztelettel viseltetett s hogy eddig ennek nyilvánulását kiterjedtebb alakban kifejezésre nem juttatta, oka az, hogy kultúrája, irodalma, csak az újabb időkben fejlődött s érte el a nyugati népek színvonalát. Ezelőtt még elegendő olvasó

közönsége sem volt a magyar íróknak; ma már van lelkes közönsége, mely megérti a szellem munkáit és azok törekvéseiben látja szellemi fejlődésének biztosítékát, anyagi erejéhez az igaz és tiszta tüzet. Ez a körülmény hozta létre az országos Jókai-ünnepeket, melyek hasonlóval csak fejedelmeket tüntet ki az elégedett, boldog nép. Az ünnep fénye bevilágította a külföldet is, ahol a Jókai-név fényt és dicsőséget szerzett a magyar hazának, a magyar nemzeti irodalomnak és szellemnek. A magyar nemzet önmagát tiszteli meg, midőn szellemi munkáit iránt a szeretet és hála nyilvánulásával viseltetik s koszorút fűz homlokára azoknak, kik lelkek egész melegével munkálkodnak jólétén, fejlesztik kultúráját és szellemi nagyságát emelik. Sok idő kellett ahhoz, míg nemzetünk elérte azt a korszakot, hogy a szellem munkáiban a nemzeti erő lelkét lássák, azoknak működését elismerő hálával kísérjék s álmatlan éjszakáikért, melyeket, mint a nemzet napszámot, az íróasztal mellett lelkek és szívük tüzeiben égvé töltöttek el, legalább megadják a mindennapi sovány kenyeret. Hosszu idő kellett ahhoz, míg a magyar nemzet, odáig ért, hogy elismerje, hogy a magyar író a leghívebb és legigazabb munkása a hazának, a ki ott van a nemzeti örömeiben és bánatában; lelkesíti a család tüzeiben, bátorságot önt beléd a csüggedések közt s raunkára serkent dalával a béke édes napjaiban. A fardalmak után a szóraosztást is ő nyújtja műveivel, melyeket talán éhesen és didegve ír, szíve vérebe mártva tollát és sóhajokkal szarítva meg a nedves sorokat. Ma már nincs tér az életben, ahova az ő lelkének világossága el ne sugározzék, ahol eszméinek tüzevel melegeztetnek. Az iparos terhes napi foglalkozása után az írók szellemi termékeihez fordul, hogy kifáradt testének a dal, a mese, a regény, a történet stb. adja

meg a lelki foglalkozás közben a szórást; a gazda a dalos mező ugarain magával hordozza a gazdasági irodalom legkiválóbb termékeit, melyek neki okszerű utasításokat adnak fenakadásában s okszerű munkára adnak tervet; a család, a házi teendők ezer ágazatai közt elbágyadva, a mulattató olvasmányokhoz fordul egy kis édes pihenésért, melyek derűs eget mutatnak, felfrissítik a lelket, a szívnek des ábrándokat, álmokat, vágyakat szönek titokzatos sejtjei közé; a harczedett katona az írókhoz fordul, hogy hősi bátorságot tanuljon s a haza szentségének, szeretetének imádságát megtanulja. Minden, csak félig művelt ember sem élhet már hírlapi olvasmányok nélkül, melyek a világesemények, mindennapi történetek, politikai, közgazdasági, irodalmi, művészeti stb. kérdések fejtegetésével, taglalásával foglalkoztatják a lelket, felfrissítik a kedélyt és fejlesztik az értelmet az események megítélésére. Általában az új Magyarország már nem élhetne meg nálunk nélkül, akik örökösünk az események felett s minden nap vigan vagy busan, de mindig híven és igazán szolgáljuk a közvéleményt, — mely most követelő, majd dacos, egyszer kedélyes, aztán kiálhatatlan haragos. Szegény magyar író ily körülmények közt szolgál tégedet, büszke nemzet s nem egy éheznek, amikor te lelki örömmel élvezted szellemi műveit s nem egy elhagyottan hal el kemény vánkossá kórágony, míg dalát vigan trillázva éneklé a boldog lány. A hetekkel előbb lefolyt jubileum alkalmából édes érzs kél a magyar író szívében, mert látja, hogy már eljött az idő, mikor a szellem hatalmát is dicsőíti a magyar! Legyen ez érzés megszentelve azzal a tudattal, hogy a művelt nemzet e föllángolása kiterjedésben és igazságban örökké fejlődni fog. Nem fogtok már megéhezni ti sem, magyar írók. A nemzet megért titeket!

r. s.

Országgyűlés.

A polgári házasság előterjesztése óta még nem volt olyan teljes a ház, mint tegnap. A pártok szinte vetélkedtek egymással, hogy az utolsó emberig jelen legyenek a nagy napon, melyen az igazságügyi bizottság bemutatja jelentését. A kormány pártjai már napok előtt tele tudóval futták a hívó trombitát. Még is jelent mindenki, a kit csak betegség, vagy egyéb elháríthatatlan akadályok nem tartottak vissza. De ott volt egy szál az ellenzék is. Azok is, a kik ellenzik a kormány egyházpolitikáját, azok is, a kik pártolják azt.

Türelmetlenül várta mindenki az elnök csengettűjét.

Nagy zajban és mozgolódás között nyitotta meg Bánffy Dezső báró a ülést. Senki sem hallgatta előterjesztéseit s az jegyzőkönyv felolvasását. Még Széll Kálmán, ez az állandó miniszterelnöki kandidátus sem tudott figyelmet kelteni, mikor a valuta-ügyben egy bizottsági jelentést mutatott be, annál kevésbé Pálffy Elemér, a ki a zárszámadási bizottság jelentését terjesztette elő.

Most azonban hirtelen halotti csönd állott be. A jegyzők egyike Teleszky Istvánt szólította az előadói asztalhoz. Mikor szikár alakja kiemelkedett az előadói székből, a szabadlevű párt nagy eljénriadalommal üdvözölte őt. Teleszkyt láthatólag meglepte ez az óváció. Általános figyelem és érdeklődés mellett mutatta be ezután az igazságügyi bizottság jelentését a házasságjogról. A ház hangulata csak akkor oszlott meg, mikor azt indítványozta, hogy a jelentés az osztályok mellőzésével tüzessék ki napirendre.

A kérdés nagy vitát provokált. Ugron Gábor szót elsönek, azt vitatta, hogy egyik ülésnek nem prejudikálhat a másiknak, tehát a most bezárandó második ülésnek nem határozhatja meg a harmadik ülésnek napirendjét. Azt indítványozta ennél fogva, hogy a ház a napirend meghatározását bizzza a megnyitandó harmadik ülészakra.

Ugron indítványát pártolták Horánszky Nándor, Sággy Gyula és Apponyi Albert gróf is, a ki különösen a tárgyalások nyugodtsága és tárgyilagossága érdekében kérte a házat, hogy ahhoz hozzájáruljon. Szilágyi Dezső igazságügyminiszter szemére vetette Apponyinak, hogy a tárgyalások tanácskozást éppen ök akadályozzák. — A ház nagy derűsége mellett jegyezte meg, az igazságügyminiszter modorára célozva, Pólió-

— Hát engem miért nem szeretsz?

Nem vagyok én olyan derék legény, mint Filemon? nincs nekem olyan két erős karom, mint neki? Avagy gondolod, hogy én nem tudnák eltartani, mint ő? Lásd Anucza, ha feleségem lennél, én boldoggá tennék: nem kellene ily rossz kunyhóban laknod; cserepes házad, szép szobád, tulipános ládád és festett nyoszolyád lenne... Sohasem dolgoznál és mégis akár mindig finom süteményekkel élhetnél, mert tudod Anucza én gazdag, nagyon gazdag vagyok.

— Hiába Juon, én nem lehetek a te feleséged soha. Te gazdag vagy, nekem gazdag leány dukál. — És én már hozzászoktam a szegénységhez, nem is tudnék leszokni róla. Jól esik nekem a kukoricza kenyér is. Cserepes házban meg már éppen azért sem laknám, mert megszoktam és szeretem ezt a kunyhót. — Aztán — folytatta Anucza nem mes hévvel — szeretem, nagyon szeretem Filemont, mert ő is szegény, mint én; — és látnád csak ugy esténként, mikor előjön, ki-megyünk az udvarra, ő leteríti subáját az eperfa alá, mindaketen ráülünk, aztán előveszi furulyáját és oly szépen furulyázik, hogy a szép teli hold is szinte elbámul rajtunk és gyönyörű sugarait ránkvetve, mintegy mosolyogni látszik... Sajnálak Juon, de mégsem lehetek a te feleséged; te gazdag vagy, én pedig nem szeretem a te gazdagokat.

Juon makacs legény volt, nem tartozott azok közé, kiket holmi üres frázisokkal lehet egykönnyen tervükéről lebeszélni. Kis ideig gondolkodott, — aztán szilárd elhatározással szólt:

— Tudott mit Anucza? én is szegény leszek, eladom a házam, földem, jószágom és mindenem, amim van, hogy koldus legyek, hogy ne legyen semmim, aztán pástor leszek én is; furulyát faragok és olyan szép busan fogok neked furulyázni, mint Filemon... Mondd Anucza, jó lesz ugy? szeretni fogsz akkor,

*Kutató szívünk vajj' rátkot talál?
 Nekünk hagyttátok lelketeknek álmát.
 Végrendelet kiemeltt véretek.
 Támadjatok föl számúdra hívón.
 — A nagyoknak szobrot emeljétek!*

*Támadjatok föl s gyujtsátok föl újra
 Lánglelketek égő szívűneket.
 Eszméitek forrong. Pirulj, ki rutul
 Megtagadod apyáid örökét.
 Elleneinkre sujtsátok le s kiúzó
 Szívűnkbe érczerőt leheljétek.
 Sorakozatok az új ezredébre.
 — A nagyoknak szobrot emeljétek!*

Petri Mór.

Anucza.

— Az oláh répleteből. —

Ott lakott a falu végén, nyomorúságos viskóban, melyet dűledező-félben levő falai minden pillanában az összeroskadással fenyegettek; s szalmával fődött tetéjén pedig száz helyen csurgott be az eső, míg a kéményt, egy a tetőben tángoló kormos ür képezte és az arasznyi nagyságu ablakok több üvegtábláit papir helyettesítette.

Pedig nem mindig volt ez így. A falu vénei beszéltek, hogy Anucza gazdag szülők-től származott. Az apjának háza földje, jószága és sok pénze volt, — de Anucza erről semmit sem tud, mert majdnem csecsemő volt még, mikor az öreg Mitru — az ő apja — és a vén Mártha — az anyja — meghaltak. Ő most csak annyit tud, amennyit a legenda hagyott fenn számára, hogy t. i. az apjáról maradt vagyont a fiskális, meg az urak ették meg, — és azt, hogy most két keze munkájával kénytelen magát keservesen fenntartani.

De ha kegyetlenül bánt is a sors Anuczával, annál jobban kedvezett neki a természet, mert szép, elragadóan szép volt a sze-

gény oláh leány. — A gyönyörű termet, ingerlő telt idomaival, a kerekded üde arcz, a domború s szenvedélyesen hullámzó kebel, a gömbölyű karok, vérsipros, picziny ajkainak egy igéző mosolya és koromfekete szemének tüzes, szikrázó tekintete, nem egy oláh ficsurt büvöltek már el, kik között Juon, a falu leg-gazdagabb emberének fia és a szegény Filemon a falu gulyása vetélkedtek leginkább a szép oláh leány keze után.

A gazdag Juon eleinte hiábavaló fáradságnak tartott minden ékesszólást; teljesen bizott a sikerben és az Anucza szívét aranyok csörgetésével igyekezett meghódítani, de midőn látta, hogy a szegény pástorfiu frulyájának bűbajos hangjai melyekben hatnak a szegény oláh leány szívébe, mint az ő káprázató aranyainak csörgése: a szerelmes Juon könyörgésre fogta a dolgot.

Kihívó magatartását, — melyet Anucza iránt eddig tanusított, egyszerre megváltoztatta és komolyan, szinte szomorúan szólt:

— Anucza, komolyan akarok veled beszélni. Mondd, akarsz komolyan beszélni?

Anuczát nagyon meglepte ezen gyors átváltozás és vidám kacajra fakadva, felelt:

— Hogyne! hisz mindig komolyan beszéltem veled.

Juont az üde csengésű kacaj teljesen kihozta sodrából. — Mélabus komolyságát, — a mivel a leányra hatni akart — nem tudta tovább megőrizni; forró érzelmeit pillanatra sem volt képes palástolni s szenvedélyesen kiáltott fel:

— Anucza szeretlek, légy az anyém Anucza!

— Nem Juon, nem lehetek a tiéd soha!

Teljesen levere és keserű fájdalommal szólt Juon:

— Adj legalább egy csókot Anucza.

— Nem csókolom a legényeket!

— De Filemont megcsókoltad, láttam.

— Meg, mert szeretem.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Szobrot a nagyoknak!

*Borongtok a jelennek törpeségén,
 Jertek velem, a multhoz fordulok,
 A hol föltűntek a dicsők, a bátrak,
 És fölcsillog mártírkoszorújuk.
 Hozzuk vissza a multak büszkeségét
 S attól dobogjon honfi-szívetek,
 Hevüljön a szívkor nemzedéke.
 — A nagyoknak szobrot emeljétek!*

*Busan merengtek a romló jelenben
 Koncert futó önző küzdelmeken.
 S fásult szívvel látjátok, mint omolnak
 Az igaz küzdők porba védtelen.
 Megalkuvók hajszáján összetörve
 Az ideál lerogy előttetek.
 Idézzétek föl a mult óriásit.
 — A nagyoknak szobrot emeljétek!*

*Föl, föl a sírból, föl, ti óriások!
 Jelöljétek meg újra utaink.
 Magyar földben nincs bétkés nyugovástok.
 A szabad eszmék újabb harcza int.
 Lássuk: kik voltunk és megemlegessük,
 Apánk, a ti fényes nevetek,
 Mi, kik vagyunk csak széthúzó parányok.
 — A nagyoknak szobrot emeljétek!*

*Óh, földobog még egy-egy hü magyar szív
 S egy-egy igaz kebel még fölzokog.
 A nagy csatába vissza-visszaíntó
 Győzelmi zászló még fönnen lobog.
 És meggyalázzni merik azt a zászlót,
 Melyért ti, hősök, bátran estetek.
 Föl, föl a sírok csendes üregéből!
 — A nagyoknak szobrot emeljétek!*

*A kik elesetek a véres mezőkön,
 Kikén keresztül gázolt a halál
 Félig kivívott nagy csaták tüzeiben:*

DEBRECZENI SZINHÁZ.
Szerdán és csütörtökön, febr. 7-én és 8-án:
Figaró házassága.
Pénteken, febr. 9-én:
A primadonna.
Szombaton, febr. 10-én:
Mathuzsálem herceg.
— Operette. —

VASUTI MENETREND.
1893. október hó 1-től.
Dobrocsenből indul:

Budapest-Nagy-Várud felé	reggel 8 ó. 40 p.
" " " " " " "	déli 12 ó. 36 p.
" " " " " " "	este 10 ó. 31 p.
Csak Nagyvárud felé	délután 3 ó. 32 p.
Szatmár felé	délután 3 ó. 51 p.
" " " " " " "	este 8 ó. — p.
" " " " " " "	éjjel 8 ó. 05 p.
Miskolcz felé	délután 8 ó. 45 p.
" " " " " " "	délután 8 ó. 58 p.
" " " " " " "	este 8 ó. 05 p.
B.-Szt.-Mihály felé máv-ról	reggel 5 ó. 48 p.
" " " " " " "	vásártérről 6 ó. 04 p.
" " " " " " "	máv-ról 6 ó. 37 p.
" " " " " " "	vásártérről 6 ó. 50 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	reggel 5 ó. 00 p.
" " " " " " "	vásártérről 5 ó. 13 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	délután 4 ó. 03 p.
" " " " " " "	vásártérről 4 ó. 15 p.

Dobrocsenbe érkezik:

Dobrocsenbe N.-Várud-P.-Ladány felől	reggel 2 ó. 40 p.
" " " " " " "	délután 3 ó. 31 p.
" " " " " " "	este 7 ó. 09 p.
Csak Nagyvárud felől	reggel 7 ó. 41 p.
Szatmár felől	reggel 7 ó. 55 p.
" " " " " " "	délután 12 ó. 16 p.
" " " " " " "	este 10 ó. 16 p.
Miskolcz felől	reggel 8 ó. 07 p.
" " " " " " "	déli 12 ó. 06 p.
" " " " " " "	este 7 ó. 20 p.
Büd-Szent-Mihály felől vásártérről	reggel 8 ó. 03 p.
" " " " " " "	máv-ra 8 ó. 17 p.
" " " " " " "	vásártérről 8 ó. 40 p.
" " " " " " "	máv-ra 8 ó. 50 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérről	délután 5 ó. 11 p.
" " " " " " "	máv-ra 5 ó. 25 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérről	reggel 7 ó. 44 p.
" " " " " " "	máv-ra 8 ó. — p.

Budapestről-Dobrocsenbe indul:

Személy-vonat reggel	8 óra 25 pkor.
Gyors-vonat délután	2 óra 10 pkor.
Személy-vonat este	7 órakor.
Gyors-vonat este 9 óra 15 perczkor, mely Püspökáldányban utóli a Budapestről este 7 órakor induló személyvonatot.	

(Egységes vasuti- — zóna — idő szerint.)

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal Főter 1828.)

31/1894. v. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. törvényszék 16406/1893. P. számú végzése által a derecskei takarékpénztár részvénytársaság javára Góz Áron derecskei lakos ellen 180 frt tőke, ennek 1893. év október hó 30. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 58 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 381 frtra becsült borona, eke, takarmánymű s más egyébből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek a 94/894. P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Derecskén alperes lakásán leendő eszközzésre **1894-ik év február hó 17-ik napjának délután 2 órája** határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Derecskén, 1894-ik évi február hó 1. napján.

Oláh Géza,
kir. bir. végrehajtó.

(54.)

COGNAC
Czuba-Durozier & Co.
francia cognacgyár
PROMONTOR.
Vezérigynökség
Ruda és Blochmann Budapest és Bécs.
Mindenhol kapható.

Mária-czelli gyomor-cseppek
kiválóan előnyös hatású. felülmulthatatlan s általában ismert házi- és népszerű a gyomor mindennemű betegségében.

Számos betegség ellen kiváló hatása így: **étvágytalanság, gyomorgyengeség, felfuodás, rossz lehellet, savanyu felbőgés, kólika, undor és hányás, túlságos nyálkásodás, sárgaság, szóval a gyomor bármely betegségére** lehet követeltetni.

De a **fejfájás** — ha a gyomortól ered — a gyomor túlterhelése étellel vagy itallal, **gizista, lép, máj s aranyeres bántalmaknál, mint ki-próbált segélyeszköz használtatik.**

A fennjelzett betegségekben a Mária-czelli gyomor-cseppek sok éveken át a **legjobb sikerrel használtatott**, mit a százakra menő bizonyítványok igazolnak. Ára úvegenként használati utasítással 40 krajczár. Kettős üveg 70 kr. Központi szétküldés **RRÁDY KÁROLY** gyógyszerészre, Kremsierben (Morvaország). Kértek a védjegyre és az aláírásra ügyelni. Csak az oly cseppeket kell étvenni, mint valódiakat, melyeknek csomagja egy zöld vonalon «a valódiság bizonytsága» szavak vannak felírva. Ugyanaz a vonal aláírással is el van látva. **Valódi MÁRIACZELLI GYOMOR-CEPPEK kaphatók:**

Debreczenben: Mihályovits István, Dr. Rotschnek Emil, Tamássy Béla, Tóth Béla és Balázs Ödön; **Er-Mihályfalván:** Mátyra István; **Diószegen:** Vada Ignác; **Hadházon:** Parkas Ödön, **Hosszú-Pályán:** Sárossy Imre, — **Kabán:** Horváth Kálmán gyógyszerész uraknál.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FŐTER 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen ujonnan berendezett könyvnyomda.

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
ügyvédi és községi nyomtatványokat.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések ERDÉLYI ISTVÁN nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánk, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a
„DEBRECZEN”,
és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Hirdetések a »DEBRECZEN« czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FŐLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással
jutányos árakon.
Bírósági végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Előfizetési árak:
havi, vagy postán küldve:
Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.) barmintve küldendő.

Előfizetheti helyben:
Főter K. Lajos könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz. alatt.)

A flagellánsok.

Az egész országban feles egyházközpontok kérdése hullámszerű veszélyrel és környezőlemerő csapással temetik el azokat a reakció büzhődt levegője em a hullámzó lódások nagy tömegegy-egy kart, kapálózó lábat, megüvegesedett szemü kétségbebert láthatunk. Az egész vonalindult a morgalom, az ádáz haláltusa.

A kérdés genesis-ez: ke Magyarországnak a re v a y n e m ?

Az előbbi kérdésre megfevélemény, a liberálsan gondoltzet; a másik kérdésre megfeaz elemek, kik Bécs uszályosaakció nyilt, vagy titkos hívegyarország mint állam, mint ket, mint a műveltség egyik elattributuma, a haladás zászlajarakozik, akkor e reformokra e sége van; ha ellenben e námult bűnös rendszere szeritovábbra is kormányozni s adás stádiumából vissza akart akkor e reformok czétalanoksak. — Válasszon a nemzet:menjünk-e Ázsiába, felvközépkor elavult belételeit; művelt nyugaton maradjunk; ezredévig, mint erős, egységes.

A döntés pillanata elkővagy-vagy! Tertium non datuHa Magyarország a fejlődésében minden czélszerű újítás ha a hypokrita faj csábos és szavaira hallgat: akkor ez a újabb ezredévet megérni Eurófog. — Válasszatok! Hisztelánsok jajgatásaiban? Elkápiily középkori mumiák korbáota felfogása, kik képesek a

A „DEBRECZEN” TÁR

Tekla és Balamb

(Vig elbeszélés.)

Irta: Szűts Jenő.

I.
Nem állítom egész határozott két óra volt-e vagy három, mikor siczky család utolsó férfi sarja ellette le magát egyetlen karosszéketény, hogy levetette magát.
Hogy a rozzant alkotmány csegett alatta fájdalmasan, keserve nem tartozik a dologra, ennek föl sem említem. Egyébiránt azt tom, hogy gyalázatosan rossz kedylambér urnak. Elképzeltetik magv volt egy veres garasa sem és csakszavát adta, hogy estére feltétlen azon a kitűnőnek ígérkező dárídó.
Hja, mert azt tudni kell önő estére az »Arany szarvas« kiviks diszített nagytermében kitűnőnek lesz.

Az egésznek története külön lamelyik vidéki nagyobb városban lomba vonult, elhízott bajor sörg letességi egyelet alapított s ez missziót teljesítő egyesület a más gyűlést Szegváron tartotta meg ilyesmik már nem eshetnek meg multság nélkül — s így lesz estlyen Tursiczky Balambérnak felt kell lennie.

Jelen, jelen . . . de hogy? dés. Sokáig is eltűnődött felette. cigarettéjéből a füstöt, mint a szokták: bodor karikákban. Talá vel azt gondolta, hogy így előbb a bizonyos ihlet sugallta mentő melyekre ugyancsak a regényekbe tak mondan: meg van!